

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Fărîma Roman XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 15.06.2017-03.08.2017;

instanța de apel: 29.08.2017-19.10.2017;

instanța de recurs: 07.12.2017-14.02.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 03 august 2017, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Farîma R. a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități farmaceutice și gestionarii substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate pentru administrarea probelor în cadrul urmăririi penale a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la sfârșitul lunii martie 2017, data și ora exactă nefiind stabilite de organul de urmărire penală, Fărîma R. acționând cu scop de consum, neavând autorizație corespunzătoare și fără scop de înstrăinare, a obținut analogul substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, MDMB(N)-2201, pe care intenționat a deținut-o la sine până la 31.03.2017, ora 20²⁰, pe bd. Traian, mun. Chișinău, în scara nr. 2, casa nr. 5, când a fost

escortat la IP Botanica al DP mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 9/3, unde benevol a predat substanța păstrată, care potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1-R/2384 din 28.04.2017, în depunerile de pe suprafața interioară a recipientului metalic (doza) (0,02g), în masa vegetală de culoare galbenă (0,455g), s-a depistat MDMA(N)-2201, care nu face parte din categoria substanțelor narcotice și psihotrope interzise în circuitul legal pe teritoriul RM, însă constituie analogul substanței stupefiante AB-PINACA-CHM.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, cheltuieli de judecată suportate de către stat în cauză urmează să fie încasate din contul inculpatului.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Instanța de apel a considerat ca fiind nefondate argumentele procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată, deoarece aceste cheltuieli au fost efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei, iar prevederile legale la care face trimitere procurorul, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul acestuia.

Astfel, instanța de apel a reținut că, expertiza a fost ordonată de către organul de urmărire penală/procuror, în vederea constatării dacă obiectul constatat conține careva substanțe, sau urme de substanțe narcotice, dacă da, care este cantitatea acestora și dacă substanța respectivă este utilizată în scopuri medicinale.

În sensul dat, instanța de apel a constatat faptul că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care invocând teme de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea neîncasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 1 680 lei, în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod procedură penală, nu a dispus acest fapt.

Prin urmare, soluția instanței de apel prin care s-a menținut sentința referitor la respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, acuzatorul de stat își întemeiază recursul său în baza temeiului de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond, manifestându-și dezacordul cu neîncasarea în beneficiul statului din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale, menționând în acest sens că, instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală și nu a indicat temeiurile care au dus la respingerea apelului declarat.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect nu a dispus încasarea de la inculpat în folosul statului a sumei de 1 680 lei, care sunt cheltuieli suportate la realizarea *raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/12-R-2384 din 28.04.2017*, este neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod

obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Alineatul (2) a normei citate, stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

De asemenea, potrivit art. 227 alin. (1) și (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Totodată, cheltuielile judiciare sunt suportate de inculpat sau sunt trecute în contul statului.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a menținut sentința inclusiv și în partea neîncasării de la inculpat a cheltuielilor suportate pentru realizarea raportului de constatare tehnico-științifică, or, plățile necesare întru efectuarea acestuia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții acuzării și motivele adoptării soluției, ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu a fost constatată prezența în speța examinată a erorii de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Fărîma Roman* XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 februarie 2018.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti